

Ἡ ἀρχὴ μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

ΟΡΟΙ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ.— Συνδρομὴ ἀρ. πληρωτῆα στὴν Ἑλλάδα 12 δρ. ἐπὶ ἑξῆς τῆς Ἑλλάδος 18. Ἐκδίδεται τρεῖς πη. ἑβδομάδας, ἀπὸ 7—8 κρ. λιᾶδες φύλλα. Γιὰ κάμμιαν καταχώρησιν δὲν ἔχει πληρωμὴ, οὔτε γιὰ τὰς γ' ὑποποιήσεις. Κόμμιαν καταχώρησιν εἴτε τυπωθῆ, εἴτε μὴ, δὲν ἐπιστρέφεται. Ὅσοι μᾶς στέλλουν γράμματα πρέπει νὰ ἔχουν πάντοτε ὑπογραφή, καὶ ἡ ὑπογραφή τους θα τυπώνεται. Διάφενσις κάμμιαν δὲν γίνεται, καὶ ὅσοι θέλουν νὰ κάνουν τέλειαις ἀς πᾶν σ' ἄλλαις ἡμερίδαις. Γραφε ξεγράφε δὲν ἔχει. Ὅσοι γράφουν ποῖλά, νὰ ἔβρω πῶς τὰ γράμματά τους δὲν θὰ διαβάζονται.

Ἀθήναι, 13 Σεπτεμβρίου 1884

Ἄριθ. 140+138+9

Ἐνας

ἀρχαῖος βασιλείας ἀπὸ τοὺς δικούς μας εἶχε μαζέψει στὸ παλάτι του τοὺς ἑπτὰ σοφοὺς τῆς Ἑλλάδας καὶ κοντὰ στὰ ἄλλα τοὺς ρώτησε ποιά πολιτεία εἶναι ἐκείνη ποὺ διοικᾶται καλλίτερα, ἀφοῦ εἶπαν ὅλη τὴν γνώμη τους ἐφάνηκε πὶδ σωστὴ ἐκεينوῦ τοῦ σοφοῦ ποὺ εἶπε.

«Ὅπου οἱ πολῖτες θεωροῦν ἓνα ἀδίκημα ποὺ γίνεται ἐναντίον ἐνοὺς πολίτη ὡς νὰ ἔγινε ἐναντίον ὅλων τῶν πολιτῶν, ἤγουν νὰ τὸ πέρνουν ὡς ἀδίκημα κάθε πολίτης τοῦ ἐνοὺς πολίτη τὸ ἀδίκημα σὰν νὰ ἔγινε ἐναντίον τους».

Καὶ τὸ δικό μας τὸ Σύνταγμα λέει πῶς ἡ ἐλευθερία τοῦ πολίτη εἶναι ἀπαραβίαστη.

Τι θὰ πῆ αὐτό; Θὰ πῆ, πῶς δὲν μπορεῖ ἡ ἐξουσία στὰ καλά καθούμενα καὶ χωρὶς ἐνταλμα σύλληψις νὰ ἐνοχλῆ κανένα πολίτη.

Τι βλέπομε ὅμως τώρα στῆς μέραις τοῦ Τρικουπῆ νὰ γίνεται;

Σταυρωτίδες ἀδιάντροποι σὰν θηρία, σὰν ὄρνεα ἀρπαχτικά μᾶς κινυγοῦν στοὺς δρόμους καὶ στὰ καταστήματά μας καὶ μᾶς ἀρπάζουν νὰ πληρώσωμε ἀμέσως φόρους, σάματις ἔχομε τῆς Τράπεζης ἀπάνω μας ἐκεῖ ποὺ βρισκόμαστε στὴ δουλειά μας ἢ στὸ δρόμο, δὲν ἔχει πολλὰ λόγια, ἢ πληρώνεις ἢ μέσα καὶ χωρὶς ἐνταλμα φυλακίσεως μᾶς κουβαλοῦν σὰν τραγιά στῆς φυλακαίς, καὶ μᾶς γυροῦν ὕστερα καὶ τὸ κολόκουρο, πενήντα λεπτά ἢ ἓνα φράγκο γιὰ τὰ ἑδοιορικά τους λέει ἔξοδα, χωρὶς νὰ μᾶς δόσουν μιᾶς ὥρας καιρὸ νὰ οἰκονομήσωμε τοὺς ἀνοικονόμητους πλέουν φόρους ποὺ μᾶς πλάκωσαν σὰν βροχὴ στὸ κεφάλι μας.

Καὶ ἀγριάνθρωποι δημόσιοι ἀρπάχτορες μὲ μάτια γουρλομένα τρέχουν στοὺς δρόμους μὲ μιὰ ὀλόκληρη κουστωδιά χωροφυλάκων καὶ στρατιωτῶν, ποὺ ἄμα τοὺς δῆ τινὰς νομίζει πῶς πᾶν νὰ τὸν κρεμάσουν σὰν νὰ ἔκανε κανένα κακούργημα. Παγώνει τὸ αἷμά του.

Καὶ ἂν αὐτὰ συμβαίνουν καταμεσῆς στὴ πρωτεύουσα μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε τί θρήνος καὶ ὄδυμος γίνεται πλέον στὰς ἐπαρχίας.

Ἀρχισε πραγματικῶς ὁ Λαὸς πλέον νὰ γογκίζη, νὰ ἀπελπίζεται καὶ νὰ ρίχνη τὰ μάτια του ἀγριεμένα ἐδῶ καὶ κεῖ σὰν τὸν πνιγμένο ποὺ δὲν βρῖσκει ποῦ νὰ σωθῆ.

Καὶ ἔχομε καὶ μοῦτρα νὰ κατηγοροῦμε τοὺς τούρκους; Ὁ τούρκος εἶναι ὁ εὐγενέστερος ἀπὸ τοὺς ἐδῶ ἀληθινούς τούρκους χωροφύλακα, ξέρουν νὰ σέβονται κάθε πολίτη κατὰ τὴν ἀξία του, ἐδῶ αὐτὰ τὰ τέρατα μᾶς τραβοῦν ὅπου μᾶς τύχουν σὰν νὰ εἴμαστε ληστὰι μέσα στοὺς δρόμους καὶ ἀπὸ τὰ καταστήματά μας, ἐν ὀνόματι τῶν νόμων τῶν ἀνόμων, ὅπως τοῦς κατάντησε ὁ Τρικουπῆ σας.

Ἡ φωνή, λέει ἐνοὺς ἀδικούμενου πολίτη, πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς φωνὴ ὀλακαίρου τοῦ Λαοῦ. Ἐδῶ ἀδικούμεστε ὄλοι, φωνάζομε ὄλοι καὶ κανεὶς δὲν μᾶς ἀκούει.

Τι θὰ γίνουμε; Ποῦ περπατᾶμε καὶ ποῦ θὰ καταλιξομε οὔτε ὁ Θεὸς οὔτε ὁ διάβολος ξέρει, μπορεῖ ὅμως τινὰς νὰ πῆ, χωρὶς νὰ ἦναι προφήτης, ὅτι θὰ μᾶς πάρη ὁ διάβολος ὄλους μικροὺς, καὶ μεγάλους.

Ἄλλος

πάλι βλάνας ἀπὸ δῶ μᾶς ξετρώπωσε δάσκαλος τῆς ἠθικῆς καὶ ὑπερκασιπῆς τῶν ἀχρειοτήτων τῶν παπᾶδων. Καὶ μᾶς γράφει ὅτι πραγματικῶς ἡ σατυρογραφία πρέπει νὰ χτυπᾶ τὴν κακοήθεια ὅπου τὴν βρῆ, καὶ ὅτι ἀντὶς γιὰ νὰ γράφωμε γιὰ τοὺς παπᾶδες ἔπρεπε νὰ γράφωμε γιὰ τὰ ὄργια ποὺ συμβαίνουν στῆς μπουραρίας, παραδέχεται πῶς ἡ γλῶσσα ἡ λαλουμένη εἰς τὴν ὁποία γράφωμε ὅτι ἔγραψαν οἱ σπουδαιότεροι σατυρικοί τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας, ὅτι τὸ ἱερατεῖον τὸ ἐσεβόντουσαν οἱ ἀρχαῖοι, καὶ γι' αὐτὸ εἶχαν γιὰ τοὺς παπᾶδες τοὺς ἰδιαιτέρα καθίσματα στὰ θέατρα τιμητικά, ὅτι οὐδέποτε ἔβρισαν οἱ ἀρχαῖοι κωμικοὶ τὴν θρησκεία τους, ἢ ὁποία εἶναι τὸ στήριγμα κάθε πολιτείας καὶ ὅτι γράφω ἐναντίον τῶν παπᾶδων, γιὰτὶ δὲν ἔχω μὲ τί νὰ γεμίσω τὸ φύλλο μας.

Ἀπάντ. Παλληνοθ. Μάθε πρῶτο μασκαρᾶ, ὅτι γιὰ τὰ ὄργια ποὺ συμβαίνουν στῆς μπουραρίας, ἔγραψα γὼ πρῶτος καὶ κινδύνεψα νὰ πάω μὲ σπασμένο κεφάλι στὸ σπῆτι, καὶ ὅτι ἡ ἀστυνομία τότε ἔλαβε τὰ μέτρα τῆς καὶ τῆς περιώρισε λίγο. Ἐσὺ δὲν ἔχεις τὴν τόλμη νὰ βάνης τὴν ὑπογραφή σου στὸ κουτογράμμα σου τὸ συμβουλευτικὸ καὶ ἐγὼ θέλεις νὰ τὰ βάνω μὲ ὄλο τὸν κόσμον; Λὲς πῶς τὸ ἱερατεῖον τὸ ἐσεβόντο οἱ ἀρχαῖοι, καὶ ὅτι κανεὶς δὲν ἔγραψε ἐναντίον αὐτουνῶν. Κακὰ στὰ μοῦτρα σου, βλάνα. Καὶ δὲν ἀνοίγεις τὰ στραβά σου νὰ

διαβάσει, δέν σου λέω πού, γιά νά μή σοδ ανοίξω τά μάτια, ὅτι υπάρχουν κωμωδίας ἀρχαίας πού παραστάθηκαν μάλιστα στά θέατρα ἔχοντες ἐπιγραφαίς **Ζεὺς Μακρόμενος**, ἦγουν σου ὁ Θεός τρελός, ἄλλοι **Ζεὺς βούδς**, ἦγουν ὁ Θεός βουβάλλη, ὅπως εἶσαι καί σὺ, καί ἐξευτέλιζαν τὴν θρησκεία τους ἐνώπιον ὄλων τῶν Ἀθηναίων μὲ πλάγιο τρόπο, ὅτι ἡ θρησκεία τους εἶναι γελοία, καί ὅτι **ἕνας** ὑπάρχει ὁ ἀγνωστος Θεός, τὸ **δαιμόνιον** τοῦ Σωκράτη, πού τὸν φαρμάκωσαν ἴσα ἴσα γιὰ τὴν τολμησὴ νά δείξη τὸν ἀγνωστο Θεὸ ἐναντίον τῆς εἰδωλολατρείας τῶν Ἀθηναίων, οἱ ἀρχαῖοι κωμικοὶ ἴσα ἴσα ἐτοίμασαν τὰ πνεύματα τῶν Ἀθηναίων μὲ τὸν ἐξευτελισμὸ τῆς εἰδωλολατρείας ὥστε νά δεχθῶν εὐκόλα τὸν χριστιανισμό.

Ἐσεδόντουσαν λέει οἱ ἀρχαῖοι σατυρικοὶ τοὺς ἱερέας, καί ὅτι κανεὶς δὲν ἔκανε κωμωδίας ἐναντίον τους. Κολοκυθία στ' αὐτιά σου. Ὑπάρχουν κωμωδίας πού παραστάθηκαν ἔχοντες ὄνομα—**Ἱεροὺς ἱεροδούλους**, ἄλλη κωμωδία, **ἱεροεὺς πι-ιδε-ροστιά** ἄλλη—**Γὰ Ἐλευσίνειν μυστήρια**, πού βγάζουν στὰ φῶρα ὄλαις τῆς κωμωδίας τοῦ ἱεροτέρου ναοῦ τῆς Ἐλλάδας τί κάνουν καί τί δὲν κάνουν ἐκεῖ οἱ τραγοπλάτες τους γιά νά γελοῦν τὸν κόσμον ὅπως τότε γίνεται στὴν Βαγ-γελίστρα. Γιά τὴν διαφθορὰ τῶν νέων ἐγραψα ἐγὼ πρὶν ζυ-πνήσης σὺ, ὅταν ἀκόμα ἦμουνα 17 χρονῶν μαθητάριον μὲ μιὰ κωμωδία μου πού ἐπιγράφεται **Κάτοπτρον τῶν ἡμερῶν μας**, ἀπεικονίζουσα τὰ διαφθαρένα ἦθη τῶν ἡμερῶν μας». Ἀπὸ 17 χρονῶν λοιπὸν παιδί καὶ μαθητάριον τῆς ἀ. τοῦ γυμνα-σίου ἐδίδασκα τὴν ἠθικὴν. Βρῆς κείνη τὴν κωμωδία καὶ διά-βασε τὸν προλόγόν της καί ἀεὶ κομίσου. Μᾶς λες πῶς; δὲν ἔχομε τί νά γράψωμε, καί γεμίζωμε τὸ φύλλον μὲ παπαρδέ-λαις. Ἐλα σὲ παρακαλῶ νά σου δώσω, δικήσους τραχόσους πεντακόσους ἐπιστολάς τῶν γραμμάτων ἀξεδούλωτες; ἀκόμα εἰς τῆς ὁποίας μέσα, Κύριος οἶδε πόσα παράπονα τῶν πολι-τῶν κρύφτονται, ἀπὸ τὰ ὅποια παραλείπει τόσα γιά νά ἀπαν-τήσω πρὸς ἐσένα τὸν Ἰησοῦτην. Τὴν δὲ θρησκεία μου ζέρω γὼ νά τὴν σέβωμαι καλλίτερα ἀπὸ ἐσένα τὸν Τερτούφον, καί ἔχω τόσα γιά τὴν θρησκεία μας γραμμένα, τὴν δὲν ἠθικὴ δια-φθορὰ τῆς κοινωνίας μας πῶς τὴν χτυπῶ, ἀνοίξει καί πάλι τὰ στραβά σου καί διάβασε ὄχι τὰ ἄλλα χυρτά ἐργα μου, ἀλλὰ τὸ **Δεικολάκι**, αὐτῆνης τῆς ὑπερυλλίδας πού τυπόμε-ται στὰ τωρινὰ φύλλα, γιά νά μάθης ὀλίγη ἠθικὴ καί νά μή γράφης ὡς ἀτιμὸς δολοφόνος, χωρὶς ὄνομα. Δὲν ἀπαντῶ πλέον σὲ κένενα, γιά παπαρδέλαις πράγματα, ἀπὸ ὅ,τι καί ἂν μοῦ γράψετε.

Λές πῶς οἱ ἀρχαῖοι εἶχαν τιμητικὰς θέσεις: στὰ θέατρα, καί εἶναι ἴση ἡ τιμὴ πού σᾶς δίνωμε μεις; νά σᾶς ἔχωμε μέσα στὰς ἐκκλησίας **χρυσοὺς θρόνους**, ποικανούς; Σᾶς πού πε-ράσατε ἀπὸ τὸ εἰδικὸ δικαστήριον ὡς Συμωνακοί, πού ἔπρεπε ὄχι θρόνους δεσποτικούς, ἀλλὰ παλούκια χρυσᾶ νά σᾶς ἔχωμε νά κάθεστε ἀπάνω.

Σᾶς παρακαλῶ μὴ μὲ διερεθίζετε, γιὰ τὴν θά ἀναγκαστῶ νά βγάλω πράγματα στὰ φῶρα, πού πλέον. . . πλέον. . . πλέον.

Ὁ ἄντρας

τῆς κυρᾶς Παναγιώτενας Πολίτου πού εἶναι φτωχὴ ἐργάτρια στὸ κατάστημα τοῦ κυρ Βαρουζάκη ἐδανείσθηκε 100 δρ. ἀπὸ ἕνα τοκοπλύφηκα Στάθη καί ἐγέννησαν αὐταὶ καί ἔγιναν σὲ λίγους μῆνας 400 μὲ συμπαθίον. Ὁ κύρ Στάθης εἶναι στὸ Ἰσιρίγιο, τὸ λοιπὸν ἀπὸ κεῖ ἦρθε ἕνας κύριος τίμιος Φωκίων Κοβελήνας στὸν ὁποῖο οἱ φτωχοὶ αὐτοὶ ἀνθρώποι πλήρωσαν μπροστὰ καί ἐνώπιον καί ἐπὶ παρουσία τοῦ ἐντιμοῦ ἐργοστα-σιάρχου Μπέλλου. Τώρα ὁ κύρ Καβελήνας λέει πῶς τᾶδωσε, ὁ δὲ Στάθης πῶς δὲν τᾶλαβε καί ἔτσι ἡ φτωχὴ αὐτὴ οἰκογέ-νεια βρίσκειται μπερδεμένη.

Ἐγὼ θαρρῶ πῶς αὐταὶ ἡ δουλειὰς δὲν εἶναι τίμιαις δου-λειαῖς ν' ἀδικᾶται μιὰ πάμπτωχη οἰκογένεια μὲ κατεργα-ρίαις, ὁ δὲ κύρ Καβελήνας, σὺν τίμιος πού εἶναι πρέπει νά στείλῃ μιὰ ἀπόδειξι, ὅτι τᾶδωσε, ἂν τᾶδωσε, καί ἂν δὲν τὴν στείλῃ θά πῆ πῶς; δὲν τᾶδωσε.

Συμπέρασμα. Ποτέ σας, ὅπως καταντήσαμε νά μή δίνετε παράδες οὔτε μιὰ πεντάρα χωρὶς ἀπόδειξι παραλαβῆς ἄς ᾔ-ναι μακάρι καί ὁ Θεός, ἡ φιλία φιλία καί ἡ παράδες παρά-δες.

Προσέχετε λοιπὸν ὅσοι ἔχετε μικρὰ ἢ μεγάλη χρεὴ νά μή τὴν πηθετε σὺν αὐτῇ τὴν φτωχὴ γυναῖκα πληρώνοντες χωρὶς ἀπόδειξι.

Κύριε Συντάχτη.

Προχτὲς ἐφουγα ἀπὸ τὸ κατάστημα τοῦ κυρ Παντελῆ Λε-οῦση ὅπου ἐργαζόμενα καί τοῦ γυρεύω νά μου πληρώσῃ τοὺς μισθοὺς μου πού μοῦ καθυστερᾷ καί κείνος μοῦ λέει νά τοῦ δώσω καί τὰ ρέστα. **Η. Δ. Τζουράκος.**

Σημ. Παλ. Ὁ κύρ Λεοῦσης εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐντιμωτέ-ρους καταστηματαρχὰς τοῦ Περαία, καί ὅ,τι ἔχεις νά λῆθης θά σοῦ τὰ πληρώσῃ, ἔτσι σὺ τὸ κάνη γιά νά μάθης νά μήν αὐθαδιάζεις. Πήγαινε καί νά ἦσαι βέβαιος πῶς δὲν θά σὲ ἀδικήσῃ. Ὅπως πάτε κιντεῦομε νά κάνωμε τὸν Παληάν-θρωπο γουρουνοδικεῖον. Σὲ παρακαλῶ πολὺ, κύρ Παντελῆ, δώσε ὅ,τι εἶναι δίκαιον αὐτοῦ τοῦ παιδιοῦ καί ὁ Θεός θά σοῦ τὰ βγάλῃ ἀπ' ἄλλου.

Ἱερὸς

τὸν Δημόσιο κατήφορο. Ἐπείνα, ἀδερφέ, ἡ δουλειὰ σου εἶναι νά κυτᾶζης τὴ δουλειὰ σου, ἐνῶ σὺ κάμμιὰ δουλειὰ δὲν κάνεις.

Ὁ νόμος, λέει, ὅτι ὁ Δημόσιος Κατήφορος ἔχη δουλειὰ νά καταγγέλλῃ κάθε σφάλμα πού βλέπει αὐτομούτσουνος καί χωρὶς δίχως νά τοῦ κάνῃ κίνεις καταγγελία ἦγουν αὐτε-παγγέλτως.

Τώρα τοὺς καρροτέριδες πού κάμμιὰ φορὰ τρέχουν καί ζε-σπρόχουν κένενα ἀνθρώπων τοὺς γραπόμενι ἢ ἀστυνομίαι καί τοὺς χαντακόντες στὴ φυλακὴ καί στὰ προστίματα, ἂν αὐτὸν τὸν κύριο ἱπποσιδηρόδρομο πού σὲ διάστημα ἐνὸς χρόνου σκότωσε 23 ἀνθρώπους, τοῦκνας κάμμιὰ καταγγελία; Οὐχί. Γιατί; Ἐξέρω γὼ.

Καί πρῶτο σκότωσε ἕνα παιδί στῆς Στῆλες, κάμμιὰ κα-ταγγελία, δεύτερο, σκότωσε τὸν Ἀρσπαγιτῆ στὸν δρόμον τοῦ Σταδίου. Κοῦχ καταγγελία. Τρίτο, πλάκωσε στὸ Φάλτρο τὸν κοσμηματογράφον καί τὸν ἄφησε μονοπόδαρον, καί πᾶει καί αὐτὸς στὰς οὐρανίους μονὰς μένα ποδάρη, τέταρτο, πλά-κωσε ἕνα παιδί στὸν Ἅγιο Λουκᾶ καί πᾶει κελιά του πέμ-πτον, στὴ Κολοκυθοῦ ἔστειλε στὰ οὐράνια τὸν τσακάρη Γ. Ἀράπη καί τελευταῖον τὸν καλὸν μας λοχαγὸ Σχινᾶ.

Οἱ πέντε αὐτοὶ θάνατοι, βέβαια εἶναι περαστικοὶ καί ὁ Θεός νά δώσῃ νά αὐξάνωνται καί πληθύνωνται. Ἐπειτα ὁ ἱπποσιδηρόδρομος ἐνῶ ἔχει λεπτὰ, προστίματα δὲν πληρώνει, οὔτε φυλακὴ μπαίνει (γιατὶ πού χωροῦν στὴν ἀστρονομία κοτ-ζᾶμ τραμβάδ), ἐνῶ τῶν φτωχῶν καρροτσαρέων χωροῦν τὰ λοιπὰ.

Δὲν ξέρω πῶς τὰ κάνετε πάλι σεῖς, ἀλλὰ θαρρῶ, κύρ δη-μόσιε κατήφορε, ὅτι κατὰ τὸν νόμον ἡ δουλειὰ σου εἶναι νά τοὺς κατηγορήσῃς, καί ἂν δὲν κάνης αὐτὸ, θά ἔχουν τὴν ἀδι-αντροπία, αὐτοὶ νά λέν πῶς σὲ ταῖσαν, ἐνῶ ἐσὺ δὲν εἶσαι ἀπὸ κείνους, καί νά τοὺς περιφρονήσῃς ἂν θελήσουν νά σὲ δωροκη-σουν μὲ κένενα διαρκὲς εἰσιτήριο γιά νά σὲ ἀποδείξουν δηλαδὴ πῶς εἶσαι μιανῆς πεντάρης ἀνθρώπος. Στὸ καθῆκόν καί δὲν μᾶς τρῶν μὲ τὰ λιανά.

Εἶναι

ἕνα δυὸ μέραις, πού δὲν ξέρω τί τῆς κατέθηκε τῆς Νέας Ἐφη-μερίδας καί θέλει νά μὲ πειράξῃ. Ἐτσι χτὲς μοῦγραψε πῶς μιὰ παρέα μὲ πήγαινε στὸ Δαφνὶ ἀμαξάδα. Αὐτὸ εἶναι μιὰ προσ-βολὴ κατὰ μούτσουνα, καί δὲν τὴν παραδέχομαι, ἐγὼ πή-γαινα στὸ Δαφνὶ τὴν συντροπία καί ὄχι κείνη ἐμένα. Κοντὰ στὸ ἀστεῖο αὐτὸ ἐγραψε πῶς εἶχε ἡ παρέα μπροστὰ καί ἕνα κω-φίνι, στὸ ὁποῖο εἶχαμε χιλιάρικες, αὐτὸ τὸ πράγμα παραξή-

Πρὸς

τὸν ἀξιότιμον κύριον Γιωργαντᾶ τὸν κουρέα. Τῆς ἐξήντᾶ μου δραχμαὶς τσάμπα δὲν θά μοῦ τῆς φᾶς, τῆς δὲ ἀποδείξεις πού σοῦδῶσα νά τῆς βάνης στὸν ἀπόπατο, γιὰ τὴν σὲ κοροϊδεῖσαι γιά νά ταμπολογήσω ἀπὸ τὸ κατοστάρικόν μου πού χωρὶς νά σοῦ χρουστῶ τίποτα σοῦδῶσα γιά καπάρο. Καί κοντὰ στ' ἄλλα στὴ σουφροποίησι τῶν δραχμῶν μου θά σοῦ γίνῃ καί μιὰ βαρ-βάτη καταγγελία ἐπὶ **ἀπίτη**. Μάλιστα, κύριε, ἀξιότιμε, κουρέα. Πῶς εἶπες; Ἄμ θά τὰ βροῦμε.

Ὁ κύρ

Δημητρίος Γ. Χρήστου πατσατζῆς πήγε στὸν πατσατζῆ κύρ Ἀνέστη Ι. Μακεδῶνα στὸ μαγαζὶ τοῦ ὁποῖου ἐργαζότανε νά πληρωθῇ 16 καί 50 πού εἶχε νά λαβαῖν καί ἔλαβε παρά μιὰ τεσσαράκοντα στὸ μαγαζὶ τοῦ Μ. Στράγκα ἀπὸ τέσσερους ἀνθρώπους καί τὸ σπουδαιότερον ἀπὸ ὅλα ἀπὸ τοὺς ἰδίους τῆς ἔφαγε καί ἕνας **χανανέας**. Ἐβαζα τὸ λεξικὸν καί δὲν μπό-ρεσα νά βρῶ τί θά πῆ αὐτὸ τὸ χανανέας, καί δὲν τοῦ μέλ-λει τώρα τοῦ ἀνθρώπου γιά τῆς 16 καί 50 λεπτὰ καί γιά ὄσας ἔφαγε, καί μάλιστα μπροστὰ σὲ 5 μαρτύρους ὅσο πού τὸν φοβερίζουν καί νά τὸν ξεμπερδέψουν. Νά σοῦ πῶ, μὲ ἀνθρώπους πού δέρνουν, καί μάλιστα μπροστὰ σὲ μάρτυρας δὲν ἀνακατεύομε γιὰ τὴν μποροῦν νά μοῦ δώσουν καί μένα τὸ ἐπιτόκιον καί μάλιστα χωρὶς ἐμπρὸς μαρτύρων.

Τέλος πάντων, ἀφίνοντες τὰ χωρατὰ, φτωχὸς ἀνθρώπους εἶναι ὅσοτε του αὐταὶ τῆς λίγαις δραχμαὶς, ἔτσι γιά χάριν πλέον ἐλεειμοσύνης, καί σᾶς δίνει λόγο τιμῆς καί τὸ χέρι του μάλιστα πῶς τῆς ξέχασε ὄσας ἔφαγε, καί οὔτε λόγο θά κάνῃ νά μὴ τὸ μάθῃ ὁ κόσμος, καί τὸν κοροϊδεύει.

Ἐσεὺς

κυρίαὶ δούλες τοῦ καλοῦ κύρ δικηγόρου κύρ Διαμασκηνοῦ νά συμμαζευτήτε λίγο γιὰ τὴν οἰ γείτονες ἔχουν παράπονα ἐναν-τίον σας πῶς τὸν ἀνησυχᾶτε. Τώρα εἶστε φρόνιμαις, πῶς διάβολο κάνετε ἀταξία, καί κοντὰ σὲ σᾶς βρῆκε καί τὸν μελᾶ τῆς ἡ κυρᾶ Μαμῆ πού εἶναι ἀπέναντι στὸ φούρνον τοῦ κύρ Βασίλη, πῶς ξελαγιάζει τάχα τὰ κορίτσια καί νά ἔχη τὸν νοῦ τῆς ἡ ἀστρονομία. Αὐτὰ εἶναι πράγματα καί περὶ δηλαδῆς νά μὴ τὰ ξανακάνετε, διότι δὲν εἶναι καμώματα καί νά μὴ καμόνεστε πῶς δὲν τὰ κάνετε, καί σωπάτε νά μὴ τὸ μαρτυρήσωμε τοῦ ἀφεντικοῦ σας καί τὸ μάθῃ καί σᾶς κά-νει πάτα πάτα.

Γιὰ

τὸν κύρ Σιάκο τὸν Ἀρχιμανδρίτη μᾶς γράφουν ἀπὸ τὸν Πε-ραία πολλὰ καί ποικίλα, ὅτι δηλαδὴ καί τὰ λοιπὰ, ἀλλὰ ἐ-πειδὴ δὲν ἔχει ὑπογραφή πᾶει καί αὐτὸ μὲ τὰ ἄγραφα. Τί λες κύρ ἠθικολόγε τῆς Σμύρνης; Ἄμ πού νά δῆς τὰ δικά σας τὰ ντόπια; Μάλιστα κύρ Σιάκο, καί δηλαδὴ, κύρ Ἀρχι-μανδρίτη ἀγαπᾶς καί τὰ ξυνὰ λεμόνια. Μὰ τί διάβολο θέ-λεις νά γίνης εὐαίσθητος σὺν τὰ κορίτσια. Φρόνιμα— **Υ. Υ.**

Κύρ

πρωθυπουργέ, ξέρεις δὲ πῶς ὁ δρόμος τῶν Ἀμπελοκήπων εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς πλέον διαβατικούς, γιὰ τὴν αὐτὸν συγ-κοινωνοῦν ὅλα τὰ περίχωρα σχεδὸν σου καί μάλιστα τώρα στοὺς μούστους. Ἀφίνουμε ὅτι θά συμβοῦν χίλια δυστυχή-ματα μ' αὐτὸν τὸν πυροῖπποσιδηρόδρομον γιὰ τὴν τὰ ζῶα τὰ ζυ: σπάζουν, ἀλλὰ ἀκόμα κοντὰ σ' αὐτὸ εἶναι καί ὁ δρόμος στε-νός, φρόντισε λοιπὸν νά διατάξῃς τὸν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ἐν-τοσθίων μας ὑπουργὸ νά τὸν πλατύνῃ, γιὰ τὴν εἶναι ἀμαρτία νά πάρετε στὸ λαϊμὸ σας τόσο κόσμον. Αὐτὸς ὁ διαλόδρομος μὲ τὴν φωτιά του προχώρησε ὡς καί καταμετῆς στὴν πολι-τεία μπροστὰ ἦγουν σου τὸν παλατιοῦ, ἐναντίον τῆς συμφω-νίας, καί ἀλλοίμονο κάμμιὰ σπῖθα κάμμιὰ βραδυὰ ἂν πε-σῇ στὸν βασιλικὸ κῆπο. Τότε θά δῆς πῶς τὰ δάση καίονται. Αὐτὸ δὲ θά τὸ ποῦμε τοῦ βασιληᾶ, ὅταν ἐρθῇ, ἀλλ' ἄς τὸ

γῆθηκε καί ἔλεγαν πῶς ἐμένα εἶχαν μέσα στὸ κωφίνι. Ἄμ μεθαύριο δὲ θά σᾶς πῶ καί τὸ νέο μασκαράλίκι πού ἔπαθε. Αὐτὸ πάλι εἶναι ἱστορίας τὸ ἀνᾶγνωστα.

Νά

καί ἕνα ἀστεῖο, ὁ Παπασκληρὸς χτὲς ἤθελε λέει νά αὐτο-χειριαστῆ καί πῆρε τὸ κουμποῦρι του φωτιά καί σκοτώθηκε τὸ μανίκι του. Ἄμ ξέρει κείνος πού βαρᾶ, καί τὸν παρα-καλῶ μὲ μένα νά μὴ ἔχη νά κινή τίποτα, διότι ἐμένα μοῦ τᾶπαν καί τᾶγραψα. Αὐτὴ εἶναι ἡ δουλειὰ μου, ὅπως ἦναι καί αὐτοῦ τοῦ ἡ δουλειὰ νά ἦναι μὲ τόσα παιδιὰ καί γυναῖκα νταυλαρόπαπας. Ἀνεύθυνος.

Κύρ

Δήμαρχε τοῦ Περαία, νά ὀρίστε πάλι. Ὁ Κωνσταντῖνος Μα-κρῆς ἐκεῖ πού πήγαινε χτὲς στὰ ὑδραῖκα θεοσκοπέτινα, ἔκανε ἕνα λάκκο ἴσομα καί τὸ ἐφτεῖσαις μ' ἕνα σπάσιμον τοῦ ποδαριοῦ του. Καί γιὰ τὴν ὅλα αὐτὰ; Διότι ἔχουν τώρα τρεῖς μέραις νά δοῦν ἐκεῖ φανάρη ἀναμμένο. Ἄμ τί διάβολο τὸν ἔχεις αὐ-τὸν τὸν ἐπιστάτη πού εἶναι ἀπάνω στὴν ἐπιθεώρησι τοῦ ἀνά-ματος τῶν φαναριῶν, μόνο γιά νά χτυπᾷ τῆς 70 δρ. τὸν μῆνα, ἡ γιά νά πλουτίξῃ τὴν ἐταιρία; Κάνε του τὴν παρα-τήρησι νά γίνετῃ παστρική ἢ δουλειὰ, ἢ πάστρεφέ τον νά ξεμπερδέυῃ. Κελά πού ἔσπαζε ὁ ἀνθρώπος μόνο τὸ πόδι του ἂν ἔσπαζε καί τὴ μύτη του, φαντάσου τί μποροῦσε νά γίνῃ.

Ἐνας

δικλόπαπας πού τὸν ἐδιώξαν ἀπὸ ὅπου κι' ἂν πήγε ὡς κι' ἀπὸ τὸ Πόρο ἀπὸ ὅπου ἔκλεψε τὰ ἄγια λείψανα, τὴν εἰκόνα τοῦ Σταυρωμένου καί τὸ βιβλίον τῆς μουσικῆς ἀπὸ τὴν ἁγία Πα-παντῆ καί τώρα ξεφουρνίστηκε στὸν Περαία ἀφοῦ ἔφυγε ἀπὸ τὸ Πόρο ἀναυλα ἔκανα νά βάνω καί τὸ ὄνομά του ἀλλὰ δὲν εἶναι καθαρογραμμένο. Τί λέτε, κύριοι προστάτες τῆς ἀγριο-σύλης τῶν παπάδων;

Φοβερό

κακούργημα· ὁ ἀξάδερφος τοῦ Γ. Χ. Γρηγοριάδη Γ. Α. Μέρ-μυγκας ἦρθε ἀπὸ τὴ Σπάρτη ἀπὸ ὅπου τοῦ εἶχαν δώσει οἱ γονεῖς τοῦ Γρηγοριάδη δυὸ κόττες νά τοῦ φέρῃ καί ἀφοῦ τῆς ἔφαγε λέει πῶς φόρησαν ἀπὸ συνάχι στὸ δρόμον καί οὔτε τὸ τὸ γράμμα τοῦ δίνει. Αὐτὸ εἶναι φοβερὸ καί τρουερὸ κα-κούργημα καί πρέπει νά περᾶσωμε κι' αὐτὸν στὸν «Παληάν-θρωπο» τὸν κλεφτοκοτῆ. Μακάρι νά ᾔχε κι' ἄλλαις.

Ὁ Γεώργης

Καβεζὸς οἰνοπώλης στὸν Περαία δὲν ὑποφέρεται πλέον καί πρέπει νά πληρώσῃ τῆς 25 δρ. πού καθυστερᾷ τοῦ ὑπηρετοῦ του γιά νά ὑποφέρεται ἀλλῶς θά καταντήσῃ ἀνυπόφορος.

Στὸ

Ναύπλιο ἕνας παπᾶς πήγῃ νά βαφτίτῃ ἕνα παιδί καί ἀντίς τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ, ἀρχισε καί ἔψαλλε στὸ παιδί τὴ νεκρικὴ ἀ-κολουθία, καί τὸν βγάλαν ὄξω ἀπὸ τὸ σπῆτι μὲ τῆς κλοσαίς. Τί λέτε βρε προστάτες τοῦ ἀγρίου ἱερατείου; ἐνονεῖται ὄχι ὄλοι.

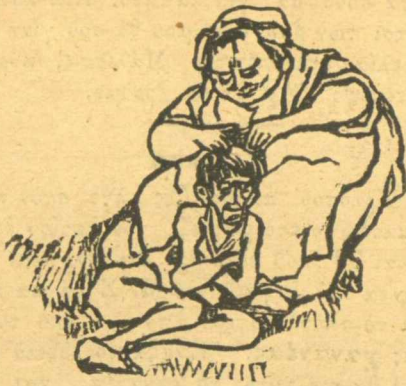
Μέσα

στὸ καφενεῖο, λέει τοῦ θεατροῦ τοῦ Περαία τὰ κόφτουν ἦγουν ρίχνουν τὰ χαρτιά γιά νά δοῦν τὴ τύχη τους ὅσοι λοιπὸν θέ-λουν νά τὴν δοῦν ἄς πᾶν.

Νά κι' ἄλλο

κακούργημα, ὁ καπνοπώλης πού εἶνε μέσα στὸ καφενεῖο τοῦ Ντόγαρη στὸν Περαία κατηγόρησε ἐνοῦς τὸν καπνὸ, πῶς δὲν ξέρει νά φουμάρῃ καλὸ καπνὸ καί ἐπειδὴ τὸν πρόσβαλε στὸν Παληάνθρωπο κι' αὐτὸς. Βρὲ δὲν ντρέπεστε πλέον ρεζίλιδες νά κάθεστε νά γράφετε τέτοιαις ἀηδίαῖς καί ἐγὼ πού τῆς γράφω.

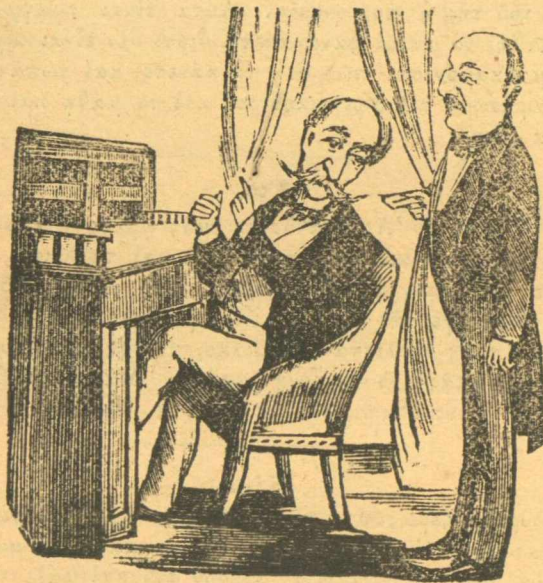
ποθμε και σένα μπας και προλάβεις το κακό. Νά ιδούμε. "Αν καλά από σένα τι καλό μπορούμε να περιμένουμε, πού μās έβανες πάντου φωτιά και λαύρα.

"Ετσι θέλει να καταντήσει τον Λαό ο Τρικούπης σας.

Ο κύρ

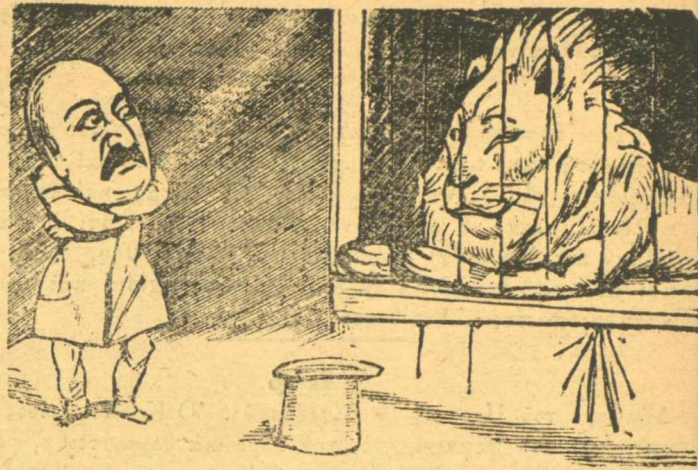
"Αιμίτρις Αϊτάκης ταμπάκης αγαπούσε λέει την αδερφή του ξενοδόχου κύρ Γιώργη Αναστασοπούλου χωρίς να το ξέρη κείνη, και ο κύριός μας μιά μέρα πάει στο σπίτι της γυναίκας και ντάλ καθούκι δούλός σας και = "Εσύ όμορφη, τής λέει, εγώ όμορφος, να παρθούμε το λοιπόν. Σ' αυτή την κατ' ευθεία και άξερνη προξενιά ή κυρία τον υποδέχτηκε με το σκάλα πάταξον ήγουν σκαλοκρέμνισμα. "Υστερα από αυτή την υποδοχή βρήκε στο δρόμο τον μπάρμπα Σταύρο τον "Αγγελόπουλο, και άφου τουδωσε κάμποσαις κλοτσαίς για να ξεθυμάνη, το πρωί του πλήρωσε 25 δρ. για να μη τον καταγκειλή. Νά αυτό θα πη γαΐδαρος άπρόσκλητος και νύφη να γυρεύη. "Αλλο είδος βλακειάς πάλι αυτό. Στά καλά καθούμενα να δέχωνται ή γυναικίς μας και τα κορίτσα κατ' ευθείαν προξενιαίς. "Εμπρός όλοι. Ντάλ καθούκι δούλός σας, γαμπρός καλός σε θέλω να με πάρης. Και πώς δέν μās έσκαπες από τον καυμό σου βλάκα.

Ξέρεις μυταρά μου πώς την πάθαμε; — Την έπαθες να λές

Χτέ;

πού λειτουργούσε ο παπās στην εκκλησία των φυλακών του φρουραρχείου και θυμιάτιζε στο ευαγγέλιο άπάνω νάσου και μπαίνει και ένας άλλος παπās βοηθός, άφίνει λοιπόν το θυμιατό και μπαίνουν στο ιερό και καυγαλαστιζούν γιατί άρχησε και γιατί έκανε και έδειξε, άρχισαν δηλαδή την δεύτερη λειτουργία με βρισές. Βρέ παπάδες θα βάνετε γνώσι; Αυτά από όνομα όλων των φυλακωμένων ως και μερικων ιδιαιτέρως. Τι λές βρέ ήθικολόγε τής Σμύρνης;

Σε φοβούμε, Λαέ, αλλά καλά σένα κεί.

**ΥΦΑΝΤΗΡΙΟΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΡΕΤΣΙΝΑ
"Εν Πειραιεζ.**

"Η διαίθουσις του ύφαντηρίου τούτου καθιστά γνωστόν εις τους καταναλωτάς χρωματιστών εκ βάμβακος ύφασμάτων (δριλιών), ότι από τινος ήρξαν ο εισαγόμενα εκ του εξωτερικού τοιαύτα, κατ' άποτίμησιν των του ύφαντηρίου τούτου κατεσκευασμένα και πουλούμενα ως ύφάσματα Ρετσίνα, αν και στερούμενα όλως των στοιχείων τής καλής έργασίας και στερεότητος ως προς τήν ύφασιν και τήν χρωματισμόν, έφ' οίς κυρίως διακρίνονται και εξέχουσι τά του ύφαντηρίου τούτου.

"Επειδή τούτο βλάπτει τήν διά τώσαν θυσιών άποκτηθείσαν φήμην των ύφασμάτων Ρετσίνα και το συμφέρον αυτών των καταναλωτών, κάμνομεν γνωστόν τον τρόπον, δι' ου δύναται να εξακριβούται ή γνησιότης αυτών και επικαλούμεθα επί τούτω τήν προσοχήν των ενδιαφερομένων.

1) Τα ύφάσματα Ρετσίνα έχουσι τον τε στήμονα και την κρόκην (στημόνι και ύφάδι) εκ δύο κλωστών ήμου έστριμμένων, ένθ τα εκ του εξωτερικού έχουσι την κρόκην (ύφάδι) εκ μιάς και μόνης κλωστής άπαλής, διαλυομένης εύθως ως το στρίψιμον χαλαρωθή όλίγον.

2) Οι χρωματισμοί των ύφασμάτων Ρετσίνα ενίαι στερεοί και άμετάβλητοι ένθ των άλλων εξαθενοοσι και μεταβάλλονται, εύθως ως το ύφασμα τεθη εις το ύδωρ.

3) Τα ύφάσματα Ρετσίνα αυτά καθ' έαυτά ισχυρά, ως γινόμενα εκ βάμβακος αιγυπτιακού, γνωστού διά τή μέγα μήκος των ίνών και τήν μεγάλην δύναμιν, δέν μετέχουσι ζένης τινός ύλης, ένθ τα εκ του εξωτερικού τοιαύτα προς ίκανοποίησιν των και άπόκτησιν πλαστού βέρους, είναι υπερβολικώς κολλαρισμένα, εις τούτο δε μόνον όφειλουσιν πάναν τήν εξωτερικήν, αλλά ψευδή αυτών επίδειξιν. "Έχει και χειμωνιάτικα.

Μωρέ εγώ δέν χροστ-ώ τίποτα και μου λέν να πληρώσω;

Ο Κωνσταντίνος

Τσερεμές στον Πειραιά έχει το καπνοπωλείο του κεί στην Τρούμπα εις τον Καφενέ του Μανσόλα Ντεβελέκου, πουλά λοιπόν σε μπακέτα καπνοπρώτης δευτέρης και τρίτης τάξης λιανικώς και χονδρικώς, και με ύπόσχεσι πώς το πράγμα του είναι πράγμα τίμιο, και όσοι θέλουν να δοκιμάσουν ως αγοράσουν, και έχει τήν τόλμη να λήη πώς πράγμα πού φαίνεται κουλαούζο δέν θέλει.

"Αχ, μου ξόνησες και σύ.